

Hoàng pháp là nghĩa và thiêng liêng của người con Phật: bởi vì hoài vọng của đức Phật “vì lợi ích cho số đông, vì lòng thương tưởng cho đời, vì hạnh phúc và an lạc cho chư thiên và loài người”. Do đó, giáo pháp của đức Phật là pháp pháp sống thực tiễn, không thể tách rời con người; nếu không đem chánh pháp hoàng truyền cho chúng sanh thế hạ hàng, thì Phật giáo chỉ là món đồ chơi bày không có ích lợi gì, mục đích chánh pháp đức lan rộng cho chúng sanh thế hạ hàng thì phải như như sống giữ của Như lai hoàng truyền.

Phật pháp là dòng chảy linh động nên không bị bất biến và hạn cuộc trong bất cứ khuôn khổ nào. Vì vậy, giáo pháp Phật ngày hôm nay nó đã đổi thay đổi rất nhiều, tất cả chỉ nhằm đáp ứng yêu cầu của thời đại. Đó chính là tinh thần tu duyên trong đạo Phật. Người làm nhiệm vụ hoàng pháp, làm sao để Phật pháp ngày càng được phổ cập khắp mọi nơi, mọi lứa tuổi, mọi tầng lớp nhân dân... Làm sao để tiến chúng sanh, đó chính là lý tưởng tối thượng của người con Phật.

Vậy sự nghiệp hoàng pháp đã được khởng đảnh, nhiệm vụ hoàng pháp được xem là một sự minh cao của của người xuất gia. Bất luận ở thời đại nào, Tăng sĩ cũng đều thích nghi và hòa cùng nhịp sống của nhân loại vào thời kỳ đó. Nếu thời kỳ 21 là “thời kỳ của tôn giáo”, thì vai trò và trách nhiệm Tăng sĩ Phật giáo sẽ nặng nề hơn trong sự chuyển biến con người quay về nội tâm, nên đời sống đời sống tinh thần. Để hoàn thành sự mang thọ á, các Tăng sĩ cần phải tiếp nhận hóa kiến thức và hoàng pháp trong bối cảnh xã hội hiện đại. Tôi cho rằng chúng ta cần thi u một cơ chế Hoàng pháp vững mạnh. Vì vậy một tiêu hoàng pháp cần phải được định hình rõ nét, để đáp ứng nhu cầu mới. Công cuộc tuyên dương chính pháp chủ yếu như sau: công năng tu tập và hiểu quả gánh vác các hoạt động Phật sự để phát triển các việc trị. Các việc trị là tác nhân trung tâm giúp cho giáo pháp của Đức Phật được lan tỏa khắp nơi, đến với nhiều đời sống khác nhau. Vì vậy, người Trì Trì cần phải biết rõ vai trò quan trọng của mình và bối cảnh xã hội, nhu cầu của tín đồ và của sự vận động bánh xe chánh pháp thời hiện đại như thế nào? Do đó, Người trị Trì có nhiệm vụ thiêng liêng là truy cập bá lợi Phật dạy đến mọi người, nhằm đem lại lợi ích cho tất cả sự đông và cho chính bản thân có khả năng xây dựng xã hội của Phật giáo đời với thời đại ngày nay.

Từ đó vai trò việc trị Trì nên quan trọng hơn, để hoàn thành mục tiêu và nhiệm vụ trên, cần phải hoàn thiện và đa dạng hóa các phương tiện truy cập thông điệp biến nhận là thuyết giảng trên các pháp tòa, cần có nội dung chặt chẽ cao và cần hiểu pháp tòa cũng như duy trì thẩm mỹ xuyên các thời khóa thuyết giảng. Vấn đề như sau: nhu cầu các phương tiện đó để có khả năng chuyển tải cao nhất để lý Phật giáo vào đời sống hàng ngày của người Phật tử cũng như đời sống xã hội. Vì thế, Phật giáo cần phải thích nghi và phát triển trong đời sống hiện đại để cung cấp một tâm linh cho nhân loại, Phật giáo là ánh sáng của thế bi và trí huệ. Tùy thuộc vào sự thúc đẩy của tình hình thế giới đó là những hoạt động, những yêu cầu của quần chúng Phật tử và đến với các sự. Ở đây chính là ngôi chùa và việc trị Trì. Vì những vận động cần được triển khai do sinh hoạt trực tiếp với người Phật tử và cộng đồng xã hội. Việc trị Trì có quy mô hơn thời kỳ cao đời với một ngôi chùa. Vì vậy có tính chất được rất lớn, có thể chuyển đổi cơ chế sinh hoạt rất trực tiếp và kịp thời. Cho nên bao thế kỷ qua, mọi người đều có hiểu biết và hiểu về việc Phật pháp là do công hoàng hóa của các bậc Thầy đức độ bao đời trước. Quý Ngài đã tận tâm, tận lực, cần lợi giáo hóa chúng sanh đời ngũ trước cang cang, nên họ mới chịu qui hướng theo con đường Phật pháp, tu hành.

I. Nhiệm vụ, vai trò của việc trị Trì:

a. Vai trò, nhiệm vụ của người làm việc trị Trì nên chính yếu trong sự nghiệp tạo niềm tin Phật Pháp, để mọi người có cái nhìn tốt đẹp về Đức Phật. Trái lại cũng chính việc trị Trì sẽ là kẻ “Phá kiến” một thời trong những thời làm mất tín tâm người Phật tử tại gia. Nhìn vào Phật giáo không phải là không có. Như vậy thì người trị Trì phải làm gì trước những nhu cầu bức thiết của xã hội hiện nay? Chúng ta nhận thấy người đức m nhiệm vụ làm việc trị Trì của một ngôi Chùa rất quan trọng, nó quy tụ định hình vận mệnh, tồn tại và phát triển của các sự Phật giáo tại địa phương. Từ

xã tại nay, vì cớ Phật giáo hoàng suy không phải là tất cả các Giáo hội môn phái hay yếu mà chính là cớ xã tại vì n có tu hay không tu; có hoàng đế n hay không hoàng đế n ngọ i Phật tại gia hoàng xã tu tại p, n u n i đó có hoàng đế n Phật tại và xã tu hoàng thì Phật giáo n i đó hoàng th nh; trái lại tuy cớ xã tại vì n có phát triển và cớ xã tại chết chùa to Phật tại n, sinh hoạt hình thức bên ngoài nh ng không ngọ i chuyên tu thì Phật pháp suy vi. Cho nên trong kinh Hoa Nghiêm Đức Phật dạy: “Nhân thế tại thế ng, năng sanh chi thế n pháp cớ. Nghĩa là: “Con ngọ i là hoàng cớ vì có thế tại nên nh ng đi u tại tại p”.

b. Ngọ i làm tr trì ngày nay ngoài công việc ph c v t n ngọ ng phải có một đức sống tâm linh, đức a chánh pháp cớ a Đức Phật đi vào đức sống. B ng ph ng th c truy n bá tại tại ng cớ a đức Phật qua ki n th c Phật hoàng mà mình đã th c nghi m, không phải ngôn ngữ cớ a văn tại (đây là “t ng” = ngôn ngữ chết) mà b ng th c nghi m tại thân (g i là “hoạt ng” = ngôn ngữ sống). Đây mới chính là đức a đức o Phật đi vào cuộc đời, nh m chuyển hoá cuộc đời. Có đức nh v y, Đức Phật mới th c s có lợi ích, n u không th hi n đức đời u n y thì giáo lý Phật giáo có hay có tại cũng chỉ là cái xác khô không hoàng không kém. Đức th c hi n tại nh m và cớ a ngọ i tr trì, T Pháp Di n đức a ra một số nh n đức nh mà ngọ i làm tr trì c n phải có khi qu n lý cớ xã nh sau:

1. Phải có tinh thần th x (th th n, x ác): luôn luôn giữ gìn nh ng đi u tại, góp ph n xây dựng đức o đức cớ a c ng đức xã hội, nh m giữ giữ ng m i an nguy cớ a cớ xã, không gì tr ng i mà n n lòng, không gì thành tại u mà tại mẫn.

2. Phải có Nhân: Có đức o phong cớ a ngọ i xã tu hoàng hoàng đức o, phải phát triển giáo đức tín đức hoàng đế n mới ngọ i chánh tín, xây dựng tinh thần n p sống đức o.

3. Phải có Minh: Giữ đức c giữ ng m i lợi nghĩa, đức s an nguy cớ a đức o lên trên s an nguy cớ a b n thân, bi t quy t đoán, x đức ng c n s (ngọ i giúp vi c) đức lo cho đức o, phát triển tinh thần hoà h p tại đức quy n thu c càng ngày càng đông đức làm công tác Phật tại s tại n h n.

4. Phải có Dũng: Phải là ngọ i nhiệt tình đức y qu c m v i công tác Phật tại s, không n khó khăn, tr ng i, có ý chí kiên đức nh, tại tr ng đức t khoáng. B n y u tại trên có đức thì chùa chi n nh ng th nh Phật pháp nh th mà đức r ng m m i n i, thi u một trong 4 y u trên thì ngọ i làm tr trì khó thành, cớ xã Phật giáo khó mà phát triển.

II. Nhiệm vụ Hoàng pháp:

1. Công c lòng tin vào Chánh pháp và nh n th c chánh ki n cho Ph t t .
2. Nâng cao trình ð Ph t h c và lý t ý ng gi i thoát cho Ph t t .
3. T o s c hút ð tăng t r ý ng tín ð và m r ng nh h ý ng c a Ph t giáo ð i v i xã h i.
4. ð i t ý ng tr c ti p nh các ð o tràng tu h c c ð nh nh ð o tràng tu Bát quan trai... Các khóa gi ng ð nh k c ð nh t i các gi ng ð ý ng c a Giáo h i, các bu i gi ng thuy t do các chùa t ch c th ý ng xuyên và không th ý ng xuyên, các bu i gi ng trong khóa an c ki t h , các khóa b i d ý ng tr trì.
5. Nh ng ð i t ý ng gián ti p là nh ng ð i t ý ng ch a ph i là Ph t t và các Ph t t ít có c h i nghe thuy t pháp. Ngoài ra, còn m t ð i t ý ng n a g n nh b l ãng quên, ðó là ð i t ý ng thanh thi u niên Ph t t . C n có m t mô hình và ch ý ng trình truy n bá Chánh pháp cho t ng l p thanh thi u niên Ph t t , cung c p cho h k năng và ngh thu t s ý ng h nh phúc cũng nh nh n th c v giá tr th c c a ð i ng i, theo tinh th n Ph t giáo.

Hoàng pháp là công vi c hàng ngày c a t t c nh ng ng ý i th c hi n n p s ý ng xu t gia ph m h nh. ð c Th Tôn t ng khuy n khích r ng: "H i các T kheo!... Các ông hãy ði, nhýng ð ng ði hai ng ý i cùng m t h ý ng, hãy ði m i ng ý i m i ng , hãy truy n bá Chánh pháp. Này các T kheo, Chánh pháp toàn thi n p ph n ð u, ph n gi a cũng nh ý ph n cu i, c trong ý t và l i v n. Hãy tuyên b v cu c s ý ng toàn thi n và thanh t nh... Chính Nhý Lai cũng ði, Nhý Lai cũng s ði v h ý ng Uruvela (Ýu Lâu T n Loa) Sanànigàna ð ho ng d ýng Chánh pháp. Hãy ph t lên ng n c c a b c thi n trí, hãy truy n d y giáo pháp cao siêu, hãy mang l i s t t ð p cho ng ý i khác; ð ý c v y, là các ông ðã hoàn t t nhi m v " (Mahavagga - ð i ph m 19, 20).

V i nhi m v là tr trì m t c s h t ý ng c a Giáo h i, n i giao ti p tr c ti p v i qu n chúng Ph t t nhi u thành ph n ða d ý ng trong xã h i thì vi c truy n ð o cũng có nhi u ph ý ng cách khác nhau. "Tùy duyên hoá ð " không nh t thi t ph i "c ý ng nh c" theo m t khuôn m u nh t

điều nào, vì Phật pháp là "bất điều pháp". Nhưng nói như thế không có nghĩa là bất chấp mọi qui củ đạo đức của người xuất gia mà chúng ta làm việc gì phải có cân nhắc và phải đem tâm chân thật đến đến với mọi người, nếu không sẽ trở thành phi đạo đức làm tổn thương đến Đạo mà còn làm cho sự nghiệp của chính mình bị ảnh hưởng.

Điều cần nhớ nhất với mọi người chính là hai cái Tâm và cái Đức. Đây là hai mặt hết sức quan trọng mà trước khi đến với giao phó nhiệm vụ thiêng liêng gìn giữ của Giáo hội, giáo hóa mọi người quay về với Chánh pháp, vượt qua khổ đau, sống từ ái vô ngại giữa cuộc đời mà với từ đã phát nguyện thông qua hàng loạt những thăng trầm ngày, với từ phải thấm thía những đức cùng cách của một bậc xuất thân trong thế gian, giữ gìn quy tắc mọi việc bằng cái tâm tu và bằng đức của một người có hành trì, tu tập. Khi tiếp xúc với mọi người thấy như thế, chúng ta sẽ cảm nhận được năng lượng của an lạc và từ nhiên sẽ được chuyển hóa.

Thức tỉnh, một với từ từ nếu chuyên tâm tìm kiếm hiểu biết kinh điển và hành trì giáo pháp, thì vậy đã có thể giáo hóa được nhiều người. Vì suy cho cùng, công việc của với từ từ là gìn giữ và truyền trì mạng mạch của Phật pháp, nên "thiền duyệt" mới chính là "món ăn" tinh thần của các vị. Quên chúng đến chùa, điều cần thiết với họ không phải là bàn luận thế sự hay chính trị mà là học hỏi và nghiên cứu giáo pháp. Do đó, nếu một với từ từ không có sự đồng công nhất trí trong kinh kệ, luật luận sẽ là một thiêu sót lớn và xem như nhiệm vụ, sự mong mỏi của mình khó mà hoàn thành. Đây chính là cách hoằng pháp hiệu quả như thế.

Ban Hoàng pháp tỉnh Bình Định

(Trích tham luận Hội thảo Hoàng pháp toàn quốc năm 2010 tại Kiên Giang)